

Convergentie van toeters en bellen

Jacob van Kokswijk is parttime ICT-consultant bij Capgemini, veelgevraagd spreker bij congressen, lid van de stuurgroep Next Generation Networks initiative van de EU. (tm@kokswijk.nl, www.kokswijk.nl)

In de Pacifische regio gebruiken circa 900 miljoen mensen de universele telefoons en de markten in Japan, Zuid-Korea, Australië, Taiwan en Hong Kong bieden een *bleeding edge* in mobiel bellen, toepassingen en diensten. De convergentie van features tussen zaktelefoons, organizers, PDA's, camera's, MP3-spelers en smartcards is mateloos populair. Dankzij de breedband-netwerken is het simpele praatjzer in een handige alleskunner veranderd, een soort digitaal Zwitsers zakmes. Dienstenleveranciers bedenken de gekste dingen om omzet te genereren en het Aziatische publiek probeert alles uit. Meestal maar een paar keer en dan is de gein van de gadgets over. Het kostenbesef bij het gebruikerspubliek is er wel degelijk, zeker omdat de regio niet meer zo'n extreme economische groei doormaakt, en in enkele delen zelfs iets terugzakt. Op straat en in winkels, clubs en publieke centra zie je de convergentie tussen mobiele wereld en internet groeien. Daar willen de aanbieders naartoe. In Japan komt NTT DoCoMo met *i-search*, een internetzoekmachine voor mobieltjes. Met GPS kan dan in de omgeving worden bekeken wat er te doen is en te halen valt. Type de naam in van banken en gelijk kunnen de flappentappers worden gelocaliseerd. Druk op de knop en de wandelroute of rijrichting komt in beeld. Druk nog een keer en je wordt gratis overvallen bij het natellen van

We want to make the mobile phone a Swiss Army knife that can do anything for you, zei prezeident Wang Jianzhou van China Mobile (CHL) vorig jaar. Zijn woorden brachten de mensen niet van slag. China Mobile is 's werelds grootste mobiele operator met zo'n 300 miljoen gebruikers, net zoveel als er mensen in de VS wonen. Deze gebruikers stuurden dit jaar met zijn allen bijna 300 miljard SMS-berichten. Plus foto's, muziekjes, filmpjes, en zo maar door. Geld wordt er verdiend aan alles behalve bellen. De centen komen van *convergenten*, de hebbedingen voor iedereen die bezig blijft. De idee dat mobiele telefoons een soort one-stop-shop zijn voor alle digitale diensten, wordt door alle partijen in het Verre Oosten omarmd.

De innovatie komt van de gebruikers die met bestaande apparaten nieuwe functies bedenken.

je bankbiljetten. Volgens DoCoMo is dit het begin van vermenig van de echte en de virtuele wereld. Volgens mij wordt men gewoon *geflappentapt*, want er wordt dubbel betaald. Maar *Yan met de pet* is daar niet mee bezig. De innovatie komt van de gebruikers die er keer op keer in slagen om met bestaand apparaten nieuwe functies te bedenken. Consumenten hebben al een tijdje de leiding. Sony bedenkt de memorstick voor eigen apparatuur en binnen de kortste keren is de stick het universele uitwisselmiddel van muziek, beeld en van alles. Nu heeft de slimme voorhoede ontdekt hoe eigen content tot een standaard formats kan worden geconventeerd dat via bijna alle toestellen kan worden geup- en gedownload, of via netwerken kan worden verspreid. Met foefjes als *Fileseek* is elk geluid en beeld handig op te halen, ook al zijn de apparaten niet van een browser voorzien. Zoals een Koreaanse wizzkid tegen mij zei, *elk apparaat dat een verbinding kan maken is bruikbaar, offline or online, doesn't matter*. Zelfs de wasmachine draait in het *computing grid* mee. Handig is ook het vertaalwoordenboek in ieder machientje met beeldscherm en toetsenbord. Niet alleen met PC's kan worden gemanipuleerd. Sinds men op het beeldscherm kan schrijven en geluid en beeld met telefoons kunt opnemen, gaan veel oosterlingen hun creativiteit uitproberen en direct als demo aan hun kennissenkring rondsturen. Een scala aan films, liedjes en cartoons met eigen of andermans stem of gezicht doet de virtuele ronde. Content is king. Steeds meer mensen registreren doorlopend beeld, geluid, tekst en links, en sturen dat direct door naar eigen weblogs of nieuwsgroepen. Er zijn speciale freelance scanners die alle sites en groups afschuimen om daar het creatieve talent te vinden dat in de content en media-industrie voor omzet moet zorgen. Geen last van licenties, vraagt u zich af? Zo te horen vinden zij dat ze al genoeg hebben betaald en doen het voorbeeld van China goed volgen. De slimmerikken zorgen zelf gauw voor registratie van het toptalentwerk. Waar ik een paar geleden op een congres om zeurde, komt er ook aan. Een *open source applicatie* die met een sociaal netwerk bijhoudt waar mensen zijn en wat zij afspreken. Staan zij in de file, dan krijgen hun groepsgenoten tevoren al een seintje dat ze zich niet hoeven haasten en aan tafel een berichtje hoe lang het nog wachten is. Wandelen zij in de stad door overvolle winkelstraten en raken zij elkaar in de drukte kwijt, dan signaleren de mobiele telefoons als een kompas waar je vrienden lopen. Het wordt nog wat met al die snuisterijen. Straks vergeten we nog dat we telefoon hebben. ■

Jacob van Kokswijk